

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง "ทัศนะของผู้กระทำผิดทางเพศต่อการเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ : กรณีเรือนจำกลางนครปฐม" ซึ่งผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการศึกษาเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขัง

ส่วนที่ 2 ทัศนะของผู้ต้องขังต่อการจัดโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบทัศนะผู้ต้องขังก่อนและหลังเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ส่วนที่ 4 การสัมภาษณ์ผู้ต้องขังที่เข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ จำนวน 5 คน เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ จำนวน 5 คน และญาติผู้ต้องขังที่พ้นโทษแล้วที่ผ่านโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ จำนวน 1 คน

ส่วนที่ 5 การอภิปรายผลการศึกษา

ซึ่งแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขัง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขัง ได้แก่ ความผิด กำหนดโทษ อายุ เพศ การนับถือศาสนา สถานภาพสมรส บุตร ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เป็นต้น ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1.1 ความผิดและกำหนดโทษ

ตารางที่ 4.1
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
ความผิดและกำหนดโทษ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>ความผิด</u>		
พรากผู้เยาว์	18	36
ข่มขืน	17	34
โทรมหญิง	9	18
อนาจาร	5	10
อื่นๆ	1	2
รวม	50	100
<u>กำหนดโทษ</u>		
น้อยกว่า 5 ปี	20	40
6-10 ปี	18	36
11-20 ปี	11	22
มากกว่า 20 ปี	1	2
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36 มีความผิดฐานพรากผู้เยาว์ ร้อยละ 34 มีความผิดฐานข่มขืน และมีเพียงร้อยละ 10 มีความผิดฐานอนาจาร โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 40 มีการได้รับโทษน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ36 มีการได้รับโทษ 6-10 ปี และมีเพียงร้อยละ 2 มีการได้รับโทษมากกว่า 20 ปี

1.2 อายุ/พี่น้อง/เป็นบุตรคนที่

ตารางที่ 4.2
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
อายุ/พี่น้อง/เป็นบุตรคนที่

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>อายุ</u>		
21-30 ปี	33	66
31-40 ปี	8	16
มากกว่า 50 ปี	4	8
ต่ำกว่า 20 ปี	3	6
41 – 50 ปี	2	4
รวม	50	100
<u>พี่น้อง</u>		
2 คน	16	32
3 คน	13	26
5 คน	8	16
4 คน	6	12
6 คน	4	8
1 คน	1	2
7 คน	1	2
8 คน	1	2
รวม	50	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เป็นบุตรคนที่		
2	18	36
1	15	30
3	9	18
4	4	8
5	2	4
6	1	2
8	1	2
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 66 มีอายุ 21-30 ปี ร้อยละ 16 มีอายุ 31-40 ปี และมีเพียงร้อยละ 4 มีอายุ 41-50 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32 มีพี่น้อง จำนวน 2 คน ร้อยละ 26 มีพี่น้องจำนวน 3 คน และมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2 มีพี่น้องจำนวน 1 คน 7 คน และ 8 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36 เป็นบุตรคนที่ 2 ร้อยละ 30 เป็นบุตรคนที่ 1 และมีเพียงร้อยละ 2 เป็นบุตรคนที่ 7 และบุตรคนที่ 8

1.3 การนับถือศาสนา/สถานภาพสมรส/บุตร

ตารางที่ 4.3
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
การนับถือศาสนา/สถานภาพสมรส/บุตร

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>การนับถือศาสนา</u>		
ศาสนาพุทธ	50	100
รวม	50	100
<u>สถานภาพสมรส</u>		
โสด	34	68
สมรส	11	22
ม่าย/หย่าร้าง	4	8
อื่น ๆ	1	2
รวม	50	100
<u>บุตร</u>		
ไม่มี	34	68
มี	16	32
: 1 คน	8	16
: 2 คน	4	8
: 3 คน	2	4
: 4 คน	2	4
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธถึงร้อยละ 100 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 68 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 22 มีสถานภาพสมรส และร้อยละ 8 มีสถานภาพม่าย/หย่าร้าง และส่วนใหญ่ไม่มีบุตรถึงร้อยละ 68 และร้อยละ 32 มีบุตร

1.4 ระดับการศึกษา/อาชีพ/รายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.4
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ระดับการศึกษา/อาชีพ/รายได้ต่อเดือน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ประถมศึกษา	30	60
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	13	26
อาชีวศึกษา	3	6
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	2	4
ไม่ได้รับการศึกษา	2	4
รวม	50	100
<u>อาชีพ</u>		
รับจ้างทั่วไป	34	68
ประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือค้าขาย	11	22
พนักงานบริษัทเอกชน	3	6
รับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	2
นักเรียน นักศึกษา	1	2
รวม	50	100

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	22	44
5,000-10,000 บาท	22	44
10,001-20,000 บาท	3	6
20,001- 30,000 บาท	3	6
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 26 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า และมีเพียงร้อยละ 4 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าและไม่ได้รับการศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 68 มีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 22 มีการประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือค้าขาย และมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2 มีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และเป็นนักเรียนนักศึกษา สำหรับรายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และ 5,000-10,000 บาท และมีเพียงร้อยละ 6 มีรายได้ 10,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท

1.5 พฤติกรรมที่เคยมี

ตารางที่ 4.5
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
พฤติกรรมที่เคยมี

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมที่เคยมี		
ไม่เคย	34	68
ชอบแอบดูคนพลอดรักกัน	7	14
เคยกระทำอนาจารผู้หญิง เช่น จับกัน จับหน้าอก จับอวัยวะเพศ ฯลฯ	6	12
เคยเป็นคู่กับภริยาคนอื่น	3	6
เคยเปิดกระโปรงนักเรียนหญิง	2	4
ชอบถ้ามอง	1	2

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 68 ไม่เคยมีพฤติกรรมการกระทำผิดทางเพศเลย ร้อยละ 14 ชอบแอบดูคนพลอดรักกัน และมีเพียงร้อยละ 2 ชอบถ้ามอง

1.6 เคยเห็นการมีเพศสัมพันธ์หรือภาพลามกอนาจารของคนอื่น/วิธีการเคยเห็นการมีเพศสัมพันธ์หรือ
ภาพลามกอนาจารของคนอื่น

ตารางที่ 4.6
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเคยเห็น
การมีเพศสัมพันธ์หรือภาพลามกอนาจารของ
คนอื่น/วิธีการเคยเห็นการมีเพศสัมพันธ์
หรือภาพลามกอนาจารของคนอื่น

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>เคยเห็นการมีเพศสัมพันธ์หรือภาพลามก</u> <u>อนาจารของคนอื่น</u>		
เคย	39	78
ไม่เคย	11	22
รวม	50	100
<u>วิธีการเคยเห็นการมีเพศสัมพันธ์</u> <u>หรือภาพลามกอนาจารของคนอื่น</u>		
ภาพยนตร์โป๊ วีดีโอโป๊ หรือ ซีดีโป๊	43	86
หนังสือโป๊	32	64
แอบดูเพื่อน	7	14
อินเทอร์เน็ต	2	4
คลิปวีดีโอในโทรศัพท์มือถือ	1	2
แอบดูคนในครอบครัว	1	2
แอบดูคนอื่น	1	2

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 78 เคยเห็นการมีเพศสัมพันธ์หรือภาพลามกอนาจารของคนอื่น และร้อยละ 22 ไม่เคยเห็นการมีเพศสัมพันธ์หรือภาพลามกอนาจารของคนอื่น โดยกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 86 มีการเคยเห็นการมีเพศสัมพันธ์หรือภาพลามกอนาจารของคนอื่นจากภาพยนตร์โป๊ วิดีโอโป๊ หรือซีดีโป๊ ร้อยละ 64 มีการเคยเห็นการมีเพศสัมพันธ์หรือภาพลามกอนาจารของคนอื่นจากหนังสือโป๊ และมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2 มีการเคยเห็นการมีเพศสัมพันธ์หรือภาพลามกอนาจารของคนอื่นจากคลิปวิดีโอในโทรศัพท์มือถือ แอปดูคนในครอบครัว และแอปดูคนอื่น

1.7 อายุที่มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรก/บุคคลที่มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรก

ตารางที่ 4.7
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ
ที่มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรก/บุคคลที่มี
ประสบการณ์ทางเพศครั้งแรก

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>อายุที่มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรก</u>		
ไม่เกิน 15 ปี	21	42
16 – 18 ปี	20	40
19 – 20 ปี	7	14
มากกว่า 20 ปี	2	4
รวม	50	100
<u>บุคคลที่มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรก</u>		
คูรัก	34	68
เพื่อน	6	12
คนข้างบ้าน	6	12
คนไม่รู้จัก	2	4
อื่น ๆ	2	4
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42 มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกอายุไม่เกิน 15 ปี ร้อยละ 40 มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกอายุ 16-18 ปี และมีเพียงร้อยละ 4 มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกมากเกิน 20 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 68 มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกกับคูรัก ร้อยละ 12 มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกกับเพื่อนและคนข้างบ้าน และมีเพียงร้อยละ 4 มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกกับคนไม่รู้จัก

1.8 สิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ

ตารางที่ 4.8
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
สิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>สิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ</u>		
ภาพยนตร์โป๊ หรือวิดีโอ ซีดีโป๊	41	82
หนังสือโป๊	32	64
หนังสือการ์ตูน	4	8
ภาพถ่ายโฆษณาสินค้าที่มี หญิงสาวใส่ชุดชั้นใน หรือ ชุดว่ายน้ำ	4	8
หนังสือแฟชั่นเสื้อผ้า นางแบบแต่งกายไม่ มิดชิด	3	6
คลิปวิดีโอจากโทรศัพท์มือถือ	2	4

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 82 มีสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ คือ ภาพยนตร์โป๊ หรือวิดีโอ ซีดีโป๊ ร้อยละ 64 มีสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ คือ หนังสือโป๊ และมีเพียง ร้อยละ 4 มีสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ คือ คลิปวิดีโอจากโทรศัพท์มือถือ

1.9 ลักษณะการแต่งกายของผู้หญิงที่ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ/ความถี่ของความต้องการทางเพศ/วิธีการสนองตอบความต้องการทางเพศ

ตารางที่ 4.9
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการแต่งกาย
ของผู้หญิงที่ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ/ความถี่ของ
ความต้องการทางเพศ/วิธีการสนองตอบความต้องการ
ทางเพศ/บุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางเพศ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>ลักษณะการแต่งกายของผู้หญิงที่ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ</u>		
ชุดโชว์บางส่วนของร่างกาย	26	52
ชุดรัดรูป	15	30
ชุดนักเรียน นักศึกษา	5	10
กระโปรงสั้นหรือแบบฟอร์มชุดทำงานทั่วไป	3	6
อื่น ๆ	1	2
รวม	50	100
<u>ความถี่ของความต้องการทางเพศ</u>		
น้อยกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์	28	56
ไม่ทุกวัน แต่มากกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์	18	36
ทุกวัน	4	8
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 52 มีการแต่งชุดใช้บางส่วน
ของร่างกาย ร้อยละ 30 มีการแต่งชุดรัดรูป และมีเพียงร้อยละ 6 มีการใส่กระโปรงสั้นหรือ
แบบฟอร์มชุดทำงานทั่วไป โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 56 มีความถี่ของความต้องการทาง
เพศน้อยกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 36 มีความถี่ของความต้องการทางเพศไม่ทุกวัน แต่
มากกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์ และมีเพียงร้อยละ 8 มีความถี่ของความต้องการทางเพศทุกวัน

1.10 วิธีการสนองตอบความต้องการทางเพศ

ตารางที่ 4.10
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
วิธีการสนองตอบความต้องการทางเพศ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>วิธีการสนองตอบความต้องการทางเพศ</u>		
สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	30	60
ร่วมเพศกับภริยาตนเอง	30	60
ร่วมเพศกับหญิงอื่นที่สมัครใจหรือเพื่อน	18	36
ร่วมเพศกับหญิงหรือชายขายบริการทางเพศ	7	14
อื่น ๆ	2	4

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60 มีการสำเร็จความใคร่ด้วย
ตนเองและร่วมเพศกับภริยาตนเองร้อยละ 36 มีการร่วมเพศกับหญิงอื่นที่สมัครใจหรือเพื่อน และมี
เพียง ร้อยละ 14 มีการร่วมเพศกับหญิงหรือชายขายบริการทางเพศ

1.11 บุคคลที่มักมีความสัมพันธ์ทางเพศ

ตารางที่ 4.11
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
บุคคลที่มักมีความสัมพันธ์ทางเพศ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>บุคคลที่มักมีความสัมพันธ์ทางเพศ</u>		
คนรัก	41	82
เพื่อน	4	8
โสเภณี	2	4
ผู้หญิงเที่ยวกลางคืน	2	4
ไม่แน่นอน เปลี่ยนคู่จนไปเรื่อย ๆ	1	2
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 82 มักมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนรัก ร้อยละ 8 มักมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อน และมีเพียงร้อยละ 2 มักมีความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่แน่นอน เปลี่ยนคู่จนไปเรื่อย ๆ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่นั้นทำให้ทราบว่า การที่ผู้ต้องขังกระทำผิดทางเพศนั้นส่วนใหญ่จะเกิดจากความคึกคะนองตามเพื่อนและเมาสุรา ทำให้เกิดความกล้าที่จะกระทำผิดทางเพศ ซึ่งหากผู้ต้องขังอยู่คนเดียวและอยู่ในภาวะปกติ จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนรักหรือภรรยา

1.12 เคยถูกจับกุมมาก่อนคดีนี้/คนในครอบครัวเคยถูกจับกุมดำเนินคดี

ตารางที่ 4.12

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเคยถูกจับกุม
มาก่อนคดีนี้/คนในครอบครัวเคยถูกจับกุมดำเนินคดี

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>เคยถูกจับกุมมาก่อนคดีนี้</u>		
ไม่เคยถูกจับกุมในคดีใด ๆ	39	78
เคยถูกจับกุม	11	22
รวม	50	100
<u>คนในครอบครัวเคยถูกจับกุมดำเนินคดี</u>		
ไม่เคยถูกจับกุมในคดีใด ๆ	41	82
เคยถูกจับกุม	9	18
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 78 ไม่เคยถูกจับกุมในคดีใด ๆ และร้อยละ 22 เคยถูกจับกุม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้เกิดจากการกระทำผิดในคดีเล็กน้อยและไม่เกี่ยวข้องกับคดีทางเพศแต่อย่างใด เช่น คดีลักทรัพย์ เสพยาเสพติด เป็นต้น โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 82 คนในครอบครัวไม่เคยถูกจับกุมในคดีใด ๆ และร้อยละ 18 คนในครอบครัวเคยถูกจับกุมในคดีใด ๆ

1.13 เคยถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว/วิธีการถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว

ตารางที่ 4.13

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเคยถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว/วิธีการถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>เคยถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว</u>		
ไม่เคย	45	90
เคย	5	10
รวม	50	100
<u>วิธีการถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว</u> (ตอบเฉพาะคนที่เคยถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว)		
ถูกดุด่าด้วยคำหยาบ	4	8
ถูกทำร้ายร่างกาย เช่น ทุบตี เตะ ต่อย	3	6
อื่น ๆ	3	6
รวม	10	20

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ไม่เคยถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว และร้อยละ 10 เคยถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 8 มีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวโดยถูกดุด่าด้วยคำหยาบ และร้อยละ 6 มีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวโดยถูกทำร้ายร่างกาย เช่น ทุบตี เตะ ต่อย

1.14 ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการกระทำผิด

ตารางที่ 4.14
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการกระทำผิด

ข้อความ	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การดื่มสุรา	40	80	10	20
การสูบบุหรี่	37	74	13	26
การเที่ยวสถานเริงรมย์ (เช่น บาร์ ดิสโก้เธค ไนต์คลับ เป็นต้น)	30	60	20	40
การเที่ยวโสเภณี	26	52	24	48
การเสพยาเสพติด	21	42	29	58

จากตารางที่ 4.14 พบว่า

- การดื่มสุรา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เคยดื่มสุรา และร้อยละ 10 ไม่เคยดื่มสุรา
- การสูบบุหรี่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 74 เคยสูบบุหรี่ และร้อยละ 13 ไม่เคยสูบบุหรี่
- การเที่ยวสถานเริงรมย์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60 เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ และร้อยละ 40 ไม่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์
- การเที่ยวโสเภณี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 52 เคยเที่ยวโสเภณี และร้อยละ 48 ไม่เคยเที่ยวโสเภณี
- การเสพยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 58 ไม่เคยเสพยาเสพติด และร้อยละ 42 เสพยาเสพติด

ส่วนที่ 2 ทักษะของผู้ต้องขังเกี่ยวกับโปรแกรม
การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ทักษะของผู้ต้องขังภายหลังเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ หมายถึง
ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ ได้แก่ ความรู้สึกต่อ
ตนเอง ความรู้สึกต่อผู้เสียหายหรือเหยื่อ ความรู้สึกต่อเพศตรงข้าม ความรู้สึกต่อสังคม และ
ความรู้สึกต่อครอบครัว

2.1 ทักษะของผู้ต้องขังต่อการจัดโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ตารางที่ 4.15
จำนวนและร้อยละของทักษะของผู้ต้องขังต่อการจัดโปรแกรม
การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ความเหมาะสม ในการจัดโปรแกรม	ทักษะของผู้ต้องขังที่เข้าโปรแกรม การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ		รวม
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	
เจ้าหน้าที่	46 (92)	4 (8)	50 (100)
กิจกรรม	40 (80)	10 (20)	50 (100)
ระยะเวลา	38 (76)	12 (24)	50 (100)
สถานที่	36 (72)	14 (28)	50 (100)

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ทักษะของผู้ต้องขังต่อการจัดโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศพบว่า ผู้ต้องขังมีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความเหมาะสมถึงร้อยละ 92 กิจกรรมมีความเหมาะสมร้อยละ 80 ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมร้อยละ 76 และสถานที่ที่มีความเหมาะสมร้อยละ 72

2.2 การทราบข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ตารางที่ 4.16

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการทราบข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

การทราบข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
จากเจ้าหน้าที่	42	84
จากผู้ต้องขังที่ผ่านโปรแกรมฯ มาแล้ว	4	8
ไม่ทราบ	4	8
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 84 มีการทราบข้อมูลโปรแกรมจากเจ้าหน้าที่ และร้อยละ 8 มีการทราบข้อมูลจากผู้ต้องขังที่ผ่านโปรแกรมฯ มาแล้ว และไม่ทราบข้อมูล

2.3 การเข้าร่วมโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ตารางที่ 4.17

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเข้าร่วม
โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

การเข้าร่วมโปรแกรมการแก้ไข ฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
<u>การเข้าร่วมเป็นสมาชิก</u>		
รุ่นที่ 2	28	56
รุ่นที่ 1	22	44
รวม	50	100
<u>ความสมัครใจ</u>		
สมัครใจ	48	96
ไม่สมัครใจ	2	4
รวม	50	100
<u>สาเหตุที่เข้าร่วม*</u>		
มีความตั้งใจที่จะได้รับการบำบัดฟื้นฟู	34	68
เป็นโปรแกรมฯ ที่น่าสนใจ	30	60
จะได้พ้นโทษก่อนกำหนด	15	30
เจ้าหน้าที่แนะนำ	15	30
ต้องการรู้จักเพื่อนใหม่ ๆ	8	16
เข้าร่วมเพื่อเป็นการใช้เวลา	5	10
อยากลอง	4	8
ตามเพื่อน	2	4
อื่น ๆ	1	2

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

การเข้าร่วมโปรแกรมการแก้ไข ฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ความคาดหวัง		
สามารถบำบัดแก้ไขฟื้นฟูได้	32	64
ไม่แน่ใจ แต่อยากลองว่าจะได้ผลหรือไม่	14	28
ไม่คาดหวังอะไรเลย	3	6
ไม่สามารถบำบัดแก้ไขฟื้นฟูได้	1	2
รวม	50	100

*หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.17 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 56 มีการเข้าร่วมเป็นสมาชิกรุ่นที่ 2 และร้อยละ 44 การเข้าร่วมเป็นสมาชิกรุ่นที่ 1 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 96 มีการสมัครใจ และร้อยละ 4 ไม่สมัครใจ ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 68 มีความตั้งใจที่จะได้รับการบำบัดฟื้นฟู ร้อยละ 60 คิดว่าเป็นโปรแกรมที่น่าสนใจ ร้อยละ 30 คิดว่าจะได้พ้นโทษก่อนกำหนดและเจ้าหน้าที่แนะนำ และมีเพียงร้อยละ 4 ตามเพื่อน สำหรับความคาดหวังในการเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 64 คาดหวังว่าสามารถบำบัดแก้ไขฟื้นฟูได้ ร้อยละ 28 ไม่แน่ใจ แต่อยากลองว่าจะได้ผลหรือไม่ และมีเพียงร้อยละ 2 ไม่สามารถบำบัดแก้ไขฟื้นฟูได้

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ต้องขังก่อนและหลังเข้า
โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ในการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ต้องขังก่อนและหลังเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ ผู้ศึกษาได้กำหนดให้มาเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ต้องขังก่อนและหลังเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ ได้แก่ ความรู้สึกต่อสังคม ความรู้สึกต่อครอบครัว ความรู้สึกต่อเพศตรงข้าม ความรู้สึกต่อตนเอง และความรู้สึกต่อเหยื่อ กับความเหมาะสมในการจัดโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ ได้แก่ สถานที่ ระยะเวลา กิจกรรม และเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบพบว่า มีความสัมพันธ์กัน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามก่อนและ
หลังเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ก่อนเข้าโปรแกรมการ แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ	หลังเข้าโปรแกรมการ แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้สึกต่อสังคม เป็นที่รังเกียจของสังคม	27	54	ความรู้สึกต่อสังคม สังคมให้โอกาสกลับตัว เป็นคนดี	29	58
สังคมมองว่าเป็นคน ชั่วๆ	22	44	ต้องการทำประโยชน์ให้ สังคม	29	58
สังคมไม่ให้โอกาส	22	44	สังคมมองว่าเป็นความ ผิดพลาดในอดีต	26	52
สังคมมองว่าเป็น โรคจิต	16	32	สังคมไม่ซ้ำเติมกับสิ่งที่ ผ่านมา	20	40
ความรู้สึกต่อครอบครัว ทำให้เสียชื่อเสียง วงศ์ตระกูล	35	70	ความรู้สึกต่อครอบครัว ครอบครัวสำคัญที่สุด และพร้อมให้อภัยกับความ ผิดพลาดเสมอ	37	74

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ก่อนเข้าโปรแกรมการ แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ	หลังเข้าโปรแกรมการ แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นภาระของครอบครัว	35	70	ต้องการปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น เพื่อให้ครอบครัวเกิดความ ภูมิใจ	33	66
รู้สึกถูกทอดทิ้ง	6	12	พยายามทำประโยชน์ ช่วยเหลือครอบครัวให้ดี ที่สุด	24	48
ครอบครัวไม่ให้การ ยอมรับ	5	10	ครอบครัวยังให้ความ ดูแล เอาใจใส่ ไม่ทอดทิ้ง	23	46
<u>ความรู้สึกต่อเพศตรง ข้าม</u> ปัจจุบันผู้หญิงไม่ค่อย หวงตัวและการมี ประสบการณ์ทางเพศ ถือเป็นเรื่องธรรมดา	27	54	<u>ความรู้สึกต่อเพศตรงข้าม</u> ผู้หญิงเป็นเพศแม่เหมือน มารดา และญาติผู้หญิง ของท่าน ไม่ควรข่มเหง รังแก	35	70
ผู้หญิงมีส่วนเป็นต้นเหตุ ให้เกิดการกระทำผิดทาง เพศ	22	44	ต้องให้เกียรติผู้หญิง	31	62
ผู้หญิงเที่ยวกลางคืนไม่ สนใจว่าจะมีเพศสัมพันธ์ กับใคร	16	32	ผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอ กว่าควรได้รับการปกป้อง	26	52
ผู้หญิงเป็นเป็นเพศที่ อ่อนแอว่าต้องอยู่ใต้ อำนาจของผู้ชาย	3	6	รู้สึกเหมือนตอนก่อนที่จะ เข้าร่วมโปรแกรมฯ	4	8

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ก่อนเข้าโปรแกรมการ แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ	หลังเข้าโปรแกรมการ แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
โกรธเกลียดผู้หญิงเพราะ เคยสร้างปัญหาให้กับ ท่านหรือครอบครัว	1	2	-	-	-
<u>ความรู้สึกต่อตนเอง</u> รู้สึกเป็นภาระของ ครอบครัว	29	58	<u>ความรู้สึกต่อตนเอง</u> จะกลับตัวเป็นคนดีและ ไม่กลับไปกระทำผิดอีก	38	76
รู้สึกอับอายไม่กล้าสู้หน้า คนในสังคม	25	50	มีจุดหมายในชีวิต	27	54
ทำอะไรไม่มีจุดหมายใน ชีวิต	20	40	รู้สึกมีความเชื่อมั่นใน ตัวเอง	24	48
รู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า	10	20	รู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าต่อ ครอบครัว	24	48
เฉย ๆ ไม่ได้รู้สึกอะไร	2	4	-	-	-
<u>ความรู้สึกต่อเหยื่อ</u> รู้สึกทำผิดต่อเหยื่อ	34	68	<u>ความรู้สึกต่อเหยื่อ</u> สำนึกผิด และอยากขอ โทษเหยื่อ	43	86
สงสารเหยื่อ	22	44	สงสารเหยื่อ	37	74
รู้สึกเฉย ๆ	7	14	สำนึกผิดและอยากชดใช้ ค่าเสียหายแก่เหยื่อ	19	38
ตั้งใจที่ได้กระทำกับเหยื่อ	1	2	รู้สึกเฉย ๆ	1	2
เหยื่อสมควรที่จะถูก กระทำเช่นนั้น	3	6	-	-	-

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.18 พบว่า

(1) ก่อนเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

- ความรู้สึกต่อสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 54 มีความรู้สึกว่าเป็นที่รังเกียจของสังคม ร้อยละ 44 มีความรู้สึกที่สังคมมองว่าเป็นคนชั่วและสังคมไม่ให้โอกาส และร้อยละ 32 มีความรู้สึกที่สังคมมองว่าเป็นโรคจิต

- ความรู้สึกต่อครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 70 มีความรู้สึกที่ทำให้เสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูลและเป็นภาระของครอบครัว ร้อยละ 12 มีความรู้สึกตนเองถูกทอดทิ้ง และร้อยละ 10 มีความรู้สึกที่ครอบครัวไม่ให้การยอมรับ

- ความรู้สึกต่อเพศตรงข้าม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 54 มีความรู้สึกที่ปัจจุบันผู้หญิงไม่ค่อยหวงตัวและการมีประสบการณ์ทางเพศถือเป็นเรื่องธรรมดา ร้อยละ 44 มีความรู้สึกที่ผู้หญิงมีส่วนเป็นต้นเหตุให้เกิดการกระทำผิดทางเพศ และมีเพียงร้อยละ 2 มีความรู้สึกที่โกรธเกลียดผู้หญิงเพราะเคยสร้างปัญหาให้กับท่านหรือครอบครัว

- ความรู้สึกต่อตนเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 58 มีความรู้สึกที่ตนเองเป็นภาระของครอบครัว ร้อยละ 50 มีความรู้สึกอับอาย ไม่กล้าดูหน้าคนในสังคม และมีเพียงร้อยละ 4 เฉย ๆ ไม่ได้รู้สึกอะไร

- ความรู้สึกต่อเหยื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 68 มีความรู้สึกทำผิดต่อเหยื่อ ร้อยละ 44 มีความรู้สึกสงสารเหยื่อ และมีเพียงร้อยละ 2 มีความรู้สึกสะใจที่ได้กระทำกับเหยื่อ

(2) หลังเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

- ความรู้สึกต่อสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 58 มีความรู้สึกที่สังคมให้โอกาสกลับตัวเป็นคนดี ร้อยละ 44 มีความรู้สึกที่สังคมมองว่าเป็นคนชั่วและสังคมไม่ให้โอกาส และร้อยละ 32 มีความรู้สึกที่สังคมมองว่าเป็นโรคจิต

- ความรู้สึกต่อครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 74 มีความรู้สึกที่ครอบครัวสำคัญที่สุดและพร้อมให้อภัยกับความผิดพลาดเสมอ ร้อยละ 66 มีความรู้สึกที่ต้องการปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น เพื่อให้ครอบครัวเกิดความภูมิใจ และมีเพียงร้อยละ 46 มีความรู้สึกที่ครอบครัวยังให้ความดูแลเอาใจใส่ ไม่ทอดทิ้ง

- ความรู้สึกต่อเพศตรงข้าม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 70 มีความรู้สึกที่ผู้หญิงเป็นเพศแม่ เหมือนมารดา และญาติผู้หญิงของท่าน ไม่ควรข่มเหง รังแก ร้อยละ 62 มี

ความรู้สึกว่าต้องให้เกียรติผู้หญิง และมีเพียงร้อยละ 8 มีความรู้สึกที่รู้สึกเหมือนตอนก่อนที่จะเข้าร่วมโปรแกรมฯ

- ความรู้สึกต่อตนเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 76 มีความรู้สึกว่าจะกลับตัวเป็นคนดีและไม่กลับไปกระทำผิดอีก ร้อยละ 54 มีความรู้สึกมีจุดหมายในชีวิต และมีเพียงร้อยละ 48 มีความรู้สึกว่าตนเองรู้สึกมีความเชื่อมั่นในตัวเองและรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าต่อครอบครัว

- ความรู้สึกต่อเหยื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 86 มีความรู้สึกสำนึกผิด และอยากขอโทษเหยื่อ ร้อยละ 74 มีความรู้สึกสงสารเหยื่อ และมีเพียงร้อยละ 2 มีความรู้สึกเฉย ๆ

ส่วนที่ 4 การสัมภาษณ์ผู้ต้องขังที่เข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟู

ผู้กระทำผิดทางเพศ จำนวน 5 คน เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ

โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ จำนวน 5 คน

และญาติผู้ต้องขังที่พ้นโทษแล้วที่ผ่านโปรแกรมการ

แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ จำนวน 1 คน

สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ต้องขัง

การสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้ต้องขังที่เข้าโปรแกรม เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ และญาติ มีความประสงค์เพื่อหาทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการเข้าโปรแกรมว่าจะมีทิศทางไปในทางใด ซึ่งในการสัมภาษณ์เชิงลึกดังกล่าวจะแยกประเด็นคำถามไว้ 3 ประเด็นคือ ทัศนคติต่อโปรแกรม โปรแกรมดังกล่าวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้าโปรแกรมหรือไม่อย่างไร และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มผู้ต้องขัง จำนวน 5 คน

กรณีศึกษาที่ 1 นายเอก (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

นายเอก อายุ 24 ปี กระทำผิดในคดีรุมโทรมเมื่ออายุ 22 ปีกำหนดโทษ 15 ปี ปัจจุบันจำคุกมาแล้ว 1 ปี 5 เดือน สถานภาพโสด จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครปฐม ก่อนต้องโทษประกอบอาชีพรับจ้าง

ลักษณะโดยรวมจากการสังเกตระหว่างการสัมภาษณ์

ในการสัมภาษณ์นายเอก โดยสังเกตจากลักษณะภายนอกเห็นว่านายเอกมีบุคลิกพูดน้อย ท่าทางซื่อ หัวอ่อน เป็นเด็กที่ติดเพื่อน หากคบเพื่อนไม่ดีก็จะมีพฤติกรรมที่ไม่ดีหรือกระทำตามแรงยุจากเพื่อนตามไปด้วย นอกจากนี้นายเอกยังมีความเป็นเด็กมาก เมื่อได้รับสื่อลามก เช่น ภาพยนตร์โป๊ วีดีโอโป๊หรือซีดีโป๊ เป็นต้น เข้ามากระตุ้นอาจก่อให้เกิดแนวโน้มในการกระทำผิดทางเพศได้ง่าย ประกอบกับการที่นายเอกมีพฤติกรรมดื่มเหล้าและเคยเสพยาเสพติดนั้นก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่สามารถกระตุ้นให้กระทำผิดทางเพศได้ แม้จากการสัมภาษณ์นายเอกจะอ้างว่าไม่ได้กระทำผิดก็ตาม ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า จากกรณีของนายเอกนี้การกระทำผิดเกิดจากการคบเพื่อนที่พากันไปในทางที่ไม่ดีทั้งเสพสื่อลามก ดื่มสุราและเสพยาเสพติด ล้วนก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการกระทำผิดทั้งนั้น อย่างไรก็ตามครอบครัวก็มีส่วนที่จะช่วยดูแลอีกทางหนึ่งด้วย สำหรับนายเอกนั้น ถึงแม้สัมพันธ์ภาพกับครอบครัวจะดี แต่เพราะคบเพื่อนไม่ดีจึงมักถูกบิดาลงโทษเสมอ ดังนั้นครอบครัวและเพื่อนจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อช่วงชีวิตอย่างมาก

การเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ จากการสัมภาษณ์นายเอกเป็นความรู้สึกที่เข้าร่วมไปตามที่เจ้าหน้าที่จัดให้ โดยความรู้สึกของนายเอกทั้งก่อน ระหว่างและหลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ นั้นดูจะไม่แตกต่างกันมากนัก คือ จะรู้สึกว่าโปรแกรมฯ ดีและมีประโยชน์ แต่สิ่งที่นายเอกได้รับและกระตุ้นจิตสำนึกมากคือ การรับรู้ผลกระทบที่เหยื่อทางเพศได้รับ ถึงแม้ว่านายเอกจะอ้างว่าไม่ได้กระทำผิดแต่สิ่งนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้นายเอกยังคิดที่จะทำร้ายเพศหญิงมากขึ้น

ทัศนคติต่อโปรแกรม

นายเอกมีความเห็นว่า การเข้าโปรแกรมดังกล่าว เป็นเพียงกิจกรรมที่ทางเรือนจำจัดให้และต้องเข้า เพราะผู้ต้องขังที่กระทำความผิดทางเพศส่วนมากจะเข้า หากไม่เข้าอาจอยู่คนเดียว ดังนั้นนายเอกจึงเข้าร่วมโปรแกรมฯ ตามที่ทางเรือนจำจัดให้เท่านั้น และมีความรู้สึกเฉย ๆ ต่อ

โปรแกรมฯ ทั้งนี้ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ นายเอกมีความรู้สึกที่ ตนเองสร้างภาระให้ครอบครัวทำให้ครอบครัวอับอาย และสังคมคงมองว่าตนเองเป็นคนชั่วๆ นอกจากนี้ยังมองเพศหญิงในทางไม่ดี เช่น ผู้หญิงเป็นสาเหตุหนึ่งแห่งการกระทำผิด

ผลของโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

หลังจากเข้าโปรแกรมแล้วนายเอกมีความรู้สึกดีกับโปรแกรมฯ มาก ทำให้มองตนเองในทางบวกมากขึ้น เช่น ตนเองยังมีคุณค่ากับครอบครัว ครอบครัวยังคงให้อภัยตนเองเสมอ นอกจากนี้ยังได้รับความรู้จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยให้สามารถควบคุมพฤติกรรมทางเพศให้อยู่ในกรอบของสังคมได้ ตลอดจนทัศนคติการมองเพศหญิงเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น เช่น ผู้หญิงเป็นเพศที่ควรได้รับการปกป้อง ไม่ควรล่วงเกินหรือทำร้าย และจากการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ทำให้นายเอกมองถึงอนาคตของตนเองหลังจากออกไปจากเรือนจำ เช่น ตั้งใจจะศึกษาต่อภายในเรือนจำซึ่งขณะนี้เรียนชั้น ม.1 เมื่อพ้นโทษแล้วจะตั้งใจทำงานช่วยเหลือครอบครัว

ข้อเสนอแนะ

โปรแกรมฯ ทำให้เกิดความอดทนและมีระเบียบวินัยและใจเย็นมากขึ้นซึ่งได้รับมาจากกิจกรรมการฝึกแถว ซึ่งแม้จะเป็นกิจกรรมที่หนักแต่ก็มีประโยชน์มาก และกิจกรรมที่มีประโยชน์มากช่วยให้สำนึกถึงความผิดที่ได้กระทำลงไปคือ การเปิดโอกาสให้เหยื่อทางเพศเข้ามาพูดและสอน รวมถึงการจัดวิทยากรเข้ามาให้ความรู้และอบรมในเรื่องต่าง ๆ ทำให้รู้สึกดีต่อสังคมภายนอกและพร้อมที่จะออกไปอยู่ในสังคมอย่างปกติ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ที่จัดโปรแกรมฯ ยังให้คำปรึกษาที่ดี ทำให้มีจุดมุ่งหมายในชีวิต และจะไม่กลับไปกระทำผิดอีก

กรณีศึกษาที่ 2 นายชาย (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

นายชาย อายุ 26 ปี กระทำผิดในคดีฐานข่มขืนเมื่ออายุ 22 ปีกำหนดโทษ 12 ปี 6 เดือน ปัจจุบันจำคุกมาแล้ว 2 ปี 6 เดือน สถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับ ปวส. ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครปฐม ก่อนต้องโทษประกอบอาชีพขายผลไม้กับมารดา

ลักษณะโดยรวมจากการสังเกตระหว่างการสัมภาษณ์

ในการสัมภาษณ์นายชาย โดยสังเกตจากลักษณะภายนอกเห็นว่านายชายมีบุคลิกพูดเก่ง ขอบเขี้ยว ติดเพื่อน ซึ่งให้สัมภาษณ์ว่ามักจะชอบไปดูแข่งรถมอเตอร์ไซค์ในตอนกลางคืน และเด็กที่มีแนวโน้มว่าจะมีพฤติกรรมเกเรและประพฤตินอกบรรทัดฐานของสังคม จากกรณี นายชายสามารถสรุปได้ว่า นายชายกระทำผิดเกิดจากการคบเพื่อนที่พากันไปในทางที่ไม่ดีทั้ง

สับสนหรี ตี๋มสุราและเสพยาเสพติด ล้วนก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการกระทำผิดทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม แม้ นายชายจะอ้างว่าไม่ได้กระทำผิดแต่ก็ได้พูดตามตรงว่าในช่วงเวลานั้นมีความตั้งใจที่จะข่มขืนผู้หญิงคนนั้นเช่นกันหากผู้หญิงไม่ได้ขอร้อง ส่วนสาเหตุที่คิดจะกระทำผิดทางเพศเกิดจากความคึกคะนองและตามแรงยุของเพื่อน

การเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ จากการสัมภาษณ์นายชาย มีความตั้งใจที่จะเข้าร่วมโปรแกรมฯ โดยนายชายคาดหวังว่าการเข้าร่วมโปรแกรมฯ จะสามารถแก้ไขฟื้นฟูและมีวิธีการจัดการกับความต้องการทางเพศของตนในทางที่ถูกต้องได้ นอกจากนี้สิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมฯ นี้คือ รู้สึกถึงคุณค่าในตัวเอง ยอมรับผลแห่งการกระทำของตน และพร้อมที่จะขอโทษต่อสิ่งที่ทำลงไปกับเหยื่อ ซึ่งนายชายยอมรับว่าโปรแกรมฯ นี้มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดจากเดิมมาก ทำให้สำนึกว่าการคบเพื่อนที่ไม่ดีส่งผลต่ออนาคตของตน

ทัศนคติต่อโปรแกรม

นายชายมีความเห็นว่า การเข้าโปรแกรمدังกล่าว เป็นเพียงกิจกรรมที่ทางเรือนจำจัดให้และต้องเข้า เพราะผู้ต้องขังที่กระทำผิดทางเพศส่วนมากจะเข้า ซึ่งก่อนเข้าโปรแกรมฯ มีความรู้สึกคาดหวังเหมือนกันว่าจะมีประโยชน์ต่อตนเองบ้าง เพราะก่อนเข้าโปรแกรมฯ นายชายมองตนเองในทางลบ เช่น ตนทำให้ครอบครัวอับอาย ตนเองเป็นคนไม่ดีรู้สึกอับอายผู้คนในสังคม และสังคมคงจะรังเกียจตน รวมถึงมองว่าการกระทำผิดของตนเองนั้นสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากเพศหญิงด้วย

ผลของโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

หลังจากเข้าโปรแกรมฯ นายชายรู้สึกว่าตนเองได้รับประโยชน์มาก กล่าวคือปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อเพศหญิงในทางดีขึ้น เช่น คิดถึงความรู้สึกของผู้หญิงมากขึ้น ไม่ควรทำร้ายเพศที่อ่อนแอกว่า นอกจากนี้โปรแกรมฯ ยังสอนให้รู้จักการควบคุมพฤติกรรมทางเพศให้อยู่ในกรอบของสังคมได้ ตลอดจนมีมุมมองต่อตนเองในทางบวกมากขึ้น เช่น ตนเองยังมีคุณค่ากับครอบครัว และคิดว่าตัวเองต้องทำตัวเป็นที่พึ่งแก่ครอบครัว ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนอนาคตของตนเองหลังออกไปจากเรือนจำ โดยมีความตั้งใจที่จะทำงานเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว

ข้อเสนอแนะ

กิจกรรมการฝึกแถวแม้จะเป็นกิจกรรมที่หนักแต่ก็มีประโยชน์มาก ทำให้เกิดความอดทนและมีระเบียบวินัยและใจเย็นมากขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เหยื่อทางเพศเข้ามาพูดและสอน ทำให้นายชายรู้สึกว่ามีความเป็นประโยชน์เป็นอย่างมากต่อการสำนึกถึงความผิดที่ได้

กระทำลงไป รวมถึงการจัดวิทยากรเข้ามาให้ความรู้และอบรมในเรื่องต่าง ๆ ทำให้รู้สึกดีต่อสังคมภายนอกและพร้อมที่จะออกไปอยู่ในสังคมอย่างปกติ สำหรับเจ้าหน้าที่ที่จัดโปรแกรมฯ สามารถให้คำปรึกษาที่ดี และทำให้มีจุดมุ่งหมายในชีวิต ส่วนที่เห็นว่าจะต้องมีการปรับปรุงคือ สถานที่จัดโปรแกรมฯ ควรจัดให้เป็นที เพราะปัจจุบันจะเป็นลักษณะไม่เป็นที่เป็นทาง

กรณีศึกษาที่ 3 นายหนึ่ง (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

นายหนึ่ง อายุ 20 ปี กระทำผิดในคดีฐานฉ้อโกงเมื่ออายุ 18 ปีกำหนดโทษ 6 ปี ปัจจุบันจำคุกมาแล้ว 4 ปี สถานภาพโสด จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครปฐม ก่อนต้องโทษประกอบอาชีพขายซีดี

ลักษณะโดยรวมจากการสังเกตระหว่างการสัมภาษณ์

ในการสัมภาษณ์นายหนึ่ง โดยสังเกตจากลักษณะภายนอกเห็นว่านายหนึ่งมีบุคลิกเฉย ๆ ในตอนแรกไม่ค่อยกล้าพูดคุยแต่เมื่อผ่านไปสักพักจึงกล้าพูดคุยมมากขึ้น ซึ่งได้ยอมรับว่ากระทำผิดจริงแต่เป็นการกระทำตามเพื่อน หากในวันเกิดเหตุเพื่อนไม่ยุก็คิดว่าจะไม่กระทำการเช่นนั้น หลังจากเข้าโปรแกรมฯ ยิ่งทำให้รู้สึกล้าหนักผิดและอยากที่จะชดเชยให้กับผู้เสียหายจากการสัมภาษณ์สังเกตว่านายหนึ่งไม่ได้มีลักษณะนิสัยเกรงกลัวแต่ติดเพื่อน โดยจากการสนทนาสามารถแยกแยะพฤติกรรมของตนเองได้ ซึ่งนายหนึ่งยอมรับว่า ความผิดส่วนหนึ่งเกิดจากการคบเพื่อนและเกิดจากตนเอง หากมีจิตใจที่เข้มแข็ง ไม่คึกคะนองตามเพื่อน อนาคตของตนเองไม่ต้องเข้ามาอยู่ในเรือนจำ เมื่อพ้นโทษแล้วจะเริ่มต้นชีวิตใหม่ด้วยการศึกษาต่อและสามารถหาเลี้ยงตัวเองได้เพื่อชดเชยกับสิ่งที่ทำให้ครอบครัวเสียใจ

การเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ จากการสัมภาษณ์นายหนึ่งมีความตั้งใจที่จะเข้าร่วมโปรแกรมฯ โดยนายหนึ่งคาดหวังว่าการเข้าร่วมโปรแกรมฯ จะสามารถแก้ไขฟื้นฟูและให้ข้อคิดที่ดีในการดำรงชีวิต นอกจากนี้ยังสำนึกถึงความผิดของตนว่าสมควรได้รับโทษเช่นนี้ และต่อไปจะไม่คิดกลับมากระทำความผิดอีก ส่วนความผิดพลาดในอดีตจะนำมาเป็นบทเรียนให้กับชีวิตและจะพยายามประพฤติตนให้เป็นที่ภาคภูมิใจของครอบครัว

ทัศนคติต่อโปรแกรม

การเข้าโปรแกรمدังกล่าว เป็นเพียงกิจกรรมที่ทางเรือนจำจัดให้และต้องเข้า เพราะผู้ต้องขังที่กระทำความผิดทางเพศส่วนมากจะเข้า ซึ่งก่อนเข้าโปรแกรมฯ นายหนึ่งมีความรู้สึกคาดหวังเหมือนกันว่าจะมีประโยชน์ โดยก่อนเข้าโปรแกรมฯ นายหนึ่งมองตนเองในทางลบ เช่น

ตนเองเป็นคนไม่ดี กลัวว่าจะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมเมื่อพ้นโทษแล้ว นอกจากนี้บิดาของนายหนึ่งมีอาชีพปล่อยเงินกู้ซึ่งค่อนข้างเป็นที่รู้จักของคนในชุมชน จึงคิดว่าตนเองทำให้ครอบครัวอับอายและทำให้บิดาผิดหวัง

ผลของโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

หลังจากเข้าโปรแกรมฯ นายหนึ่งมีความรู้สึกดีกับโปรแกรมฯ มาก ทำให้มองตนเองในทางบวกมากขึ้น เช่น รู้สึกตระหนักถึงความผิดชอบชั่วดีต่อการกระทำของตนมากขึ้น คิดถึงจิตใจของผู้อื่นมากขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมต่าง ๆ ยังสอนให้รู้จักการควบคุมพฤติกรรมทางเพศให้อยู่ในกรอบของสังคมได้ และมีส่วนช่วยให้มองเพศหญิงในทางที่ดีขึ้นคือ มองเพศหญิงว่า ถึงแม้ผู้หญิงสมัยนี้จะไม่ค่อยหวงตัวแต่ก็ไม่ควรไปสนใจหญิงอื่นที่มีใจภรรยาของตน เพราะผลจากการกระทำของตน ทำให้ผู้หญิงคนนั้นเสมือนตายทั้งเป็นและถ้าเป็นบุคคลในครอบครัวก็คงรู้สึกโกรธแค้นเช่นกันซึ่งโทษที่ตนเองได้รับนั้นยังน้อยไปกว่าผลกระทบที่ผู้หญิงได้รับ นอกจากนี้ กิจกรรมยังมีส่วนผลักดันให้นายหนึ่งมองถึงอนาคตของตนเองหลังออกไปจากเรือนจำ คือ อยากจะกลับมาเรียนและทำงาน เพื่อทำให้บิดาภูมิใจในตนเอง

ข้อเสนอแนะ

กิจกรรมที่เห็นว่าหนักเกินไปคือ การฝึกแถวโดยให้ตากแดดเป็นเวลานาน แต่ก็ทำให้มีความอดทนเพิ่มขึ้น และกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เหยื่อทางเพศเข้ามาพูดและสอนถึงสิ่งที่ได้รับการตกเป็นเหยื่อทางเพศทำให้เกิดความสำนึกผิดต่อการกระทำของตน รวมถึงการจัดวิทยากรเข้ามาให้ความรู้และอบรมในเรื่องต่าง ๆ ทำให้รู้สึกดีต่อสังคมภายนอกและพร้อมที่จะออกไปอยู่ในสังคมอย่างปกติ ส่วนเจ้าหน้าที่ที่จัดโปรแกรมฯ มีความเหมาะสมมากเพราะมีความเข้าใจสภาพจิตใจของผู้ต้องขัง สามารถให้คำปรึกษาที่ดี และมีส่วนกระตุ้นให้จุดมุ่งหมายในชีวิต

กรณีศึกษาที่ 4 นายเจ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

นายเจ อายุ 32 ปี กระทำผิดในคดีฉ้อโกงและข่มขืนกระทำชำเราเมื่ออายุ 30 ปี กำหนดโทษ 3 ปี ปัจจุบันจำคุกมาแล้ว 2 ปี สถานภาพม้าย จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครปฐม ก่อนต้องโทษประกอบอาชีพค้าขายเครื่องใช้ไฟฟ้า

ลักษณะโดยรวมจากการสังเกตระหว่างการสัมภาษณ์

ในการสัมภาษณ์นายเจ โดยสังเกตจากลักษณะภายนอกพบว่า นายเจมีลักษณะผอมสูง อาจเป็นเพราะสูบบุหรี่ ดื่มเหล้าและเสพยาบ้าจึงทำให้มีสุขภาพทรุดโทรม ซึ่งในตอนแรกนาย

เจไม่ค่อยกล้าพูดคุย แต่เมื่อผ่านไปสักพักจึงกล้าพูดคุยมากขึ้น และได้ยอมรับว่ากระทำผิดจริงซึ่งในตอนแรกเพียงแค่ว่าประชดกรรยาที่ติดการพนันโดยการดื่มเหล้าเท่านั้น แต่ด้วยความมั่นใจมากเกินไปไม่สามารถระับความต้องการทางเพศของตนเองได้ ดังนั้นการดื่มเหล้าหรือเสพสิ่งเสพติดนั้นมีส่วนให้สติสัมปชัญญะลดลง ทำให้เกิดการกระทำผิดขึ้น

การเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ นายเจยอมรับว่ามีส่วนให้รู้จักปัญหาและการแก้ปัญหาที่ถูกวิธี นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่กระตุ้นให้รู้สึกสำนึกและพร้อมที่จะได้รับการลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดของตน นายเจคิดว่าหากมีโอกาสอยากจะขอโทษเหยื่อ ซึ่งนายเจกลัวว่าสิ่งที่ตนได้กระทำกับเหยื่อจะย้อนกลับมาที่ลูกสาวของตน และจะเลิกดื่มเหล้าอย่างเด็ดขาด เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกสาว

ทัศนคติต่อโปรแกรม

การเข้าร่วมโปรแกรมฯ ดังกล่าว เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ทางเรือนจำจัดให้สำหรับผู้ต้องขังที่กระทำผิดทางเพศ ดังนั้นจึงต้องเข้าร่วมไปตามกฎระเบียบของเรือนจำ โดยไม่ได้คาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์อะไรมากนัก แต่เป็นเพียงกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้ต้องขังไม่ฟุ้งซ่านเท่านั้น ซึ่งก่อนเข้าโปรแกรมฯ นายเจมุ่มมองต่อตนเองในทางลบ เช่น ตนเองเป็นคนไม่ดี เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับลูกสาว นอกจากนี้ยังกลัวว่าเมื่อพ้นโทษแล้วสังคมจะไม่ยอมรับโดยคิดว่าอาจจะย้ายไปอยู่ที่อื่น

ผลของโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

หลังจากเข้าโปรแกรมฯ ทำให้นายเจรู้สึกดีกับโปรแกรมฯ มาก และเห็นว่าโปรแกรมช่วยให้ทัศนคติและพฤติกรรมของตนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยมีมุมมองตนเองในทางบวกมากขึ้น เช่น จะเลิกดื่มเหล้าเพราะอยู่ในเรือนจำไม่ได้ดื่มเหล้ายังสามารถอยู่ได้ ดังนั้นเมื่อพ้นโทษจะเลิกอย่างเด็ดขาด เพราะนายเจยอมรับว่าสาเหตุการกระทำผิดส่วนหนึ่งมาจากการดื่มสุรามึนเมา และจะพยายามปฏิบัติตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีกับลูกสาว นอกจากนี้กิจกรรมทางศาสนายังทำให้สำนึกต่อบาปที่ตนเองได้ก่อไว้กับเหยื่อและกลัวว่าจะย้อนกลับมาที่ลูกสาวของตนบ้าง รวมถึงกิจกรรมยังสอนให้รู้จักการวางแผนอนาคตของตนเองหลังจากออกไปจากเรือนจำ ดังนั้นนายเจจึงวางแผนที่จะเรียนต่อและทำงาน เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีกับลูกสาว

ข้อเสนอแนะ

กิจกรรมการฝึกแถวแม้จะเป็นกิจกรรมที่หนักแต่ช่วยทำให้เกิดความอดทน มีระเบียบวินัยและใจเย็นมากขึ้น กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เหยื่อทางเพศเข้ามาพูดและสอนถึงสิ่งที่ได้รับจากการตกเป็นเหยื่อทางเพศทำให้ผู้ต้องขังมีความสำนึกและนึกถึงความรู้สึกของผู้อื่นมากขึ้น ตลอดจนวิทยากรที่เข้ามาให้ความรู้และอบรมในเรื่องต่าง ๆ ทำให้มีความรู้สึกที่ดีต่อสังคมภายนอกและพร้อมที่จะออกไปอยู่ในสังคมอย่างปกติ ส่วนเจ้าหน้าที่ที่จัดโปรแกรมฯ สามารถให้คำปรึกษาที่ดี และให้กำลังใจให้มีจุดมุ่งหมายในชีวิต

กรณีศึกษาที่ 5 นายเก่ง (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

นายเก่ง อายุ 36 ปี กระทำผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราเมื่อต้นปี พ.ศ.2548กำหนดโทษ 2 ปี ปัจจุบันจำคุกมาแล้ว 1 ปี 1 เดือน สถานภาพฝ่าย จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่สามารถอ่านเขียนหนังสือได้ ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครปฐม ก่อนต้องโทษประกอบอาชีพรับจ้าง

ลักษณะโดยรวมจากการสังเกตระหว่างการสัมภาษณ์

ในการสัมภาษณ์นายเก่ง โดยสังเกตจากลักษณะภายนอกพบว่า นายเก่งมีลักษณะท้วม เตี้ย พูดจาตรงไปตรงมา ดูเป็นคนซื่อ ๆ กล่าวพูดคุย ถึงแม้จะไม่รู้หนังสือแต่นายเก่งมีความคิดที่ดี สามารถแยกแยะสิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำได้ นอกจากนี้ยังเป็นคนที่รู้จักการให้อภัย กล่าวคือ ถึงแม้จะถูกมารดาของแฟนแฉเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมแต่ก็ไม่คิดโกรธ และยังหวังที่จะใช้ชีวิตร่วมกับแฟนอย่างถูกต้อง ส่วนสาเหตุในการกระทำผิดของตนนั้นนายเก่งอ้างว่าตนเองไม่ผิดเพราะเป็นคนรักกัน แต่ถึงแม้มารดากับแฟนจะรู้เห็นในการจับกุมตนหรือไม่นั้นก็ยินดียอมรับโทษเพราะตนไม่มีเงินที่จะไปสู้คดีแต่อย่างใด

การเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ นายเก่งยอมรับเมื่อก่อนเป็นคนใจร้อนแต่เมื่อเข้าโปรแกรมฯ แล้วทำให้ใจเย็นขึ้น และโปรแกรมฯ ยังช่วยให้นายเก่งมีความหวังและคิดวางแผนอนาคตเมื่อพ้นโทษ รวมถึงสังคมยังให้โอกาสตนดังนั้นจะตั้งใจทำมาหากินและสร้างอนาคตให้ดีขึ้นกว่านี้ เพื่อให้บิดาสบายใจและไม่ต้องเป็นห่วงตนอีกต่อไป

ทัศนคติต่อโปรแกรม

เป็นโปรแกรมฯ ที่ดีซึ่งผู้ต้องขังกระทำผิดทางเพศควรเข้ารับการแก้ไขฟื้นฟูตามโปรแกรมฯ นี้ เพราะช่วยให้สำนึกต่อการกระทำผิดของตน โดยเฉพาะกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เหยื่อทางเพศเข้ามาสอนและให้ข้อคิด ทำให้รู้สึกสงสารเพศหญิงและเพื่อน ๆ ผู้ต้องขังก็รู้สึกสำนึก

เช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงมองว่าโปรแกรมฯ ช่วยขัดเกลาคิดใจให้รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรามากขึ้น ซึ่งก่อนเข้าโปรแกรมฯ นายเก่งมองตนเองในทางลบ เช่น ตนเองเป็นภาระให้ครอบครัว เมื่อมีกิจกรรมพบญาติใกล้ชิดจะรู้สึกทำให้ครอบครัวลำบากที่ต้องเสียเงินซื้อข้าวของมาเยี่ยม ซึ่งบิดาก็อายุมากแล้วก็ยังมาเยี่ยม นอกจากนี้ยังคิดไม่ออกว่าเมื่อพ้นโทษแล้วจะทำอย่างไรดีเพราะตนไม่มีความรู้ รวมถึงกลัวว่าสังคมภายนอกจะรังเกียจคนชั่วคอกอย่างตน นอกจากนี้เจ้าหน้าที่จัดกิจกรรมมีความเป็นมิตรและเข้าใจผู้ต้องขังเป็นอย่างดีทำให้กล้าเปิดใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ

ผลของโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

หลังจากเข้าโปรแกรมฯ ทำให้นายเก่งมองตนเองในทางบวกมากขึ้น เช่น รู้สึกเข้าใจและสงสารเพศหญิงมากขึ้น ต่อให้ผู้หญิงมาช่วยวนอย่างไรก็จะไม่ทำผิดทางเพศ หากคิดจะมีเพศสัมพันธ์จะต้องมีกับแฟนเท่านั้นและด้วยความยินยอม นอกจากนี้กิจกรรมยังช่วยให้รู้จักควบคุมพฤติกรรมทางเพศให้อยู่ในกรอบของสังคมได้ ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศหญิงมากขึ้น กล่าวคือ เป็นเพศที่อ่อนแอกว่า ซึ่งลูกผู้ชายจะไม่รังแกผู้ที่อ่อนแอกว่า รวมถึงข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมทำให้คิดถึงอนาคตของตนเองหลังออกไปจากเรือนจำ คือ จะตั้งใจทำมาหากินและหวังว่าจะกลับมาอยู่กินกับแฟนอย่างถูกต้องจะได้ไม่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก

ข้อเสนอแนะ

การฝึกแถวเป็นกิจกรรมที่หนักเกินไป แต่ก็ช่วยให้เกิดความอดทนและมีระเบียบวินัยต่อตนเองและสังคมมากขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมที่มีส่วนให้รู้สึกสำนึกผิดต่อการกระทำของตนเป็นอย่างมาก คือ การเปิดโอกาสให้เหยื่อทางเพศเข้ามาพูดและสอนถึงสิ่งที่ได้รับจากการตกเป็นเหยื่อทางเพศ ซึ่งมีผลต่อสภาพจิตใจของผู้ต้องขังทำให้รู้สึกเห็นใจและเข้าใจเพศหญิงมากขึ้น รวมถึงวิทยากรที่เข้ามาให้ความรู้และอบรมในเรื่องต่าง ๆ มีความเหมาะสม และให้ข้อคิดกับชีวิต ทำให้มีจุดมุ่งหมายในชีวิต ตลอดจนมีความเข้าใจสังคมที่พร้อมให้โอกาสในการกลับเข้าสู่สังคมสำหรับเจ้าหน้าที่จัดกิจกรรมนั้นมีความเป็นมิตรและเข้าใจผู้ต้องขังเป็นอย่างดีทำให้กล้าเปิดใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ

กลุ่มเจ้าหน้าที่ จำนวน 5 คน

สรุปผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่

กรณีศึกษาที่ 1 นายศิริศักดิ์ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ตำแหน่งนักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ 5 อายุ 35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านสังคมศาสตร์ ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ประสบการณ์การทำงาน

ปฏิบัติหน้าที่ที่เรือนจำกลางนครปฐมมาเป็นระยะเวลา 7 ปี โดยก่อนหน้านี้ปฏิบัติหน้าที่สอนหนังสือและฝึกวิชาชีพให้ผู้ต้องขังมาเป็นเวลา 5 ปี จากนั้นจึงเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 2 ปี เนื่องจากโปรแกรมฯ เริ่มดำเนินการมาเป็นเวลา 2 ปี ซึ่งมีหน้าที่ในการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง โดยการศึกษาประวัติเป็นรายบุคคลเพื่อดำเนินการคัดเลือกผู้กระทำผิดทางเพศในคดีข่มขืนกระทำชำเรา คดีรั่มโทรม และคดีพรากผู้เยาว์ จากนั้นจะแจ้งให้ผู้ต้องขังทราบถึงการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ตลอดจนดำเนินการประชุมนิเทศผู้ต้องขังที่เข้าโปรแกรมฯ ทุกคนเพื่อให้ผู้ต้องขังทราบถึงกฎระเบียบ ข้อบังคับในการเข้าโปรแกรมฯ รวมถึงประเมินผลผู้ต้องขังเป็นรายบุคคลจากการสัมภาษณ์แบบสอบถามและการสังเกตพฤติกรรมถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขัง

ทัศนคติต่อโปรแกรม

โปรแกรมห่วงการมีประโยชน์มากทั้งในด้านการควบคุมและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งมีความคาดหวังว่าโปรแกรมจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อการเปลี่ยนทัศนคติของผู้ต้องขัง ตลอดจนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ต้องขังในทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้มีความเชื่อมั่นว่ามนุษย์ทุกคนสามารถแก้ไขได้หากได้รับโอกาส สำหรับกิจกรรมฝึกแถวที่ผู้ต้องขังมองว่าหนักเกินไปนั้น แต่ผลลัพธ์จากการฝึกแถวช่วยให้ผู้ต้องขังใจเย็น มีระเบียบวินัยและมีความอดทนมากขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมต่าง ๆ ยังช่วยให้ผู้ต้องขังไม่ฟุ้งซ่าน สามารถคิดแก้ไขปัญหาของตนเองได้อย่างถูกต้อง

ผลของโปรแกรมเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เข้าโปรแกรม

หลังจากเข้าโปรแกรมฯ ผู้ต้องขังส่วนมากเปลี่ยนทัศนคติของตนเอง ทั้งด้านความเป็นระเบียบอยู่ในกรอบของกฎเรือนจำ ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อคนที่เป็นเหยื่อ รู้สึกสงสารและเข้าใจเหยื่อมากขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมการอบรมธรรมะทำให้ผู้ต้องขังสำนึกในเรื่องบาปบุญคุณโทษมากขึ้น และทำให้ผู้ต้องขังมีสภาพจิตใจที่อ่อนโยนขึ้น มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกัน และมีการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน เมื่อเข้าโปรแกรมแล้วทำให้ผู้ต้องขังรู้จักวางแผนชีวิต ซึ่งส่วนมากจะมาปรึกษาถึงทิศทางชีวิตของตนเองเมื่อออกไปจากเรือนจำแล้ว เช่น จะเรียนหรือทำงานอะไรดี

ข้อเสนอแนะ

ควรมีกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้นในรุ่นต่อ ๆ ไป สำหรับกิจกรรมที่เป็นที่นิยมของผู้ต้องขังคือ กิจกรรมการนำเหยื่อมาบรรยายความรู้สึก ซึ่งมีผลต่อสภาพจิตใจและความรู้สึกของผู้ต้องขังมาก นอกจากนี้ควรมีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านการให้คำปรึกษาทางด้านจิตวิทยา และสังคมสงเคราะห์ รวมถึงให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางเพศ

กรณีศึกษาที่ 2 นายสมพงษ์ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานราชทัณฑ์ 5 อายุ 30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านรัฐศาสตร์ ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ประสบการณ์การทำงาน

ปฏิบัติหน้าที่ที่เรือนจำกลางนครปฐมมาเป็นระยะเวลา 5 ปี โดยก่อนหน้านี้ปฏิบัติหน้าที่ด้านทะเบียนประวัติผู้ต้องขังเป็นเวลา 3 ปี จากนั้นจึงเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 2 ปี เนื่องจากโปรแกรมฯ เริ่มดำเนินการมาเป็นเวลา 2 ปี ซึ่งมีหน้าที่ในการฝึกอบรมและฝึกกายบริหาร เพื่อให้ผู้ต้องขังมีความเป็นระเบียบและปฏิบัติตัวอยู่ในกฎระเบียบของเรือนจำและสังคม ตลอดจนฝึกความอดทนและมีสุขภาพแข็งแรง นอกจากนี้ยังดูแลผู้ต้องขังให้ทำกิจกรรมเพื่อสุขอนามัยของตนเองและเรือนจำ เช่น การทำความสะอาดเรือนจำ สุขภัณฑ์ ของใช้ส่วนตัวและการกำจัดสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ รวมถึงรับผิดชอบกิจกรรมสำนึกบาป โดยให้ผู้ต้องขังแต่ละรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อการกระทำผิดของตนและแสดงความรู้สึกสำนึกผิดต่อการกระทำของตน

ทัศนคติต่อโปรแกรม

โปรแกรมดังกล่าวมีประโยชน์มากทั้งในด้านการควบคุมและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขัง นอกจากนี้ยังเห็นว่าโปรแกรมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขัง ซึ่งกิจกรรมแต่ละอย่างที่ได้ให้นั้นล้วนมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งประโยชน์ต่อตัวผู้ต้องขัง และอยากให้ผู้ต้องขังเข้าใจ เพราะผู้ต้องขังบางครั้งไม่มีความเชื่อมั่นในศักยภาพของโปรแกรมฯ ว่าจะประโยชน์ได้

ผลของโปรแกรมเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เข้าโปรแกรม

หลังจากเข้าโปรแกรมฯ ผู้ต้องขังส่วนมากเปลี่ยนทัศนคติของตนเอง ทั้งด้านความเป็นระเบียบอยู่ในกรอบของกฎเรือนจำ รวมถึงมีทัศนคติต่อเหยื่อดีขึ้น ซึ่งผู้ต้องขังลดความต่อต้านภายในจิตใจของตนเองลง คือ ยอมรับในการกระทำผิดของตน และพร้อมที่จะแก้ไขพฤติกรรมของตนให้ดีขึ้น เช่น ผู้ต้องขังกระทำผิดทางเพศเนื่องจากดื่มสุรามึนเมาซึ่งเมื่อเข้าโปรแกรมฯ แล้วมีความคิดที่จะเลิกดื่มสุราอย่างเด็ดขาด เพราะตระหนักถึงสาเหตุที่ทำให้กระทำผิด

ข้อเสนอแนะ

ควรมีกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้นในรุ่นต่อ ๆ ไป รวมถึงควรจัดหาสถานที่ให้เป็นสัดส่วนและเป็นเอกเทศมากกว่านี้ เนื่องจากบางกิจกรรมยังไม่มีสถานที่เป็นหลักแหล่ง นอกจากนี้ควรมีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านการให้คำปรึกษาทางด้านจิตวิทยา และสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนมีการประเมินผลลัพธ์ที่ได้เพื่อปรับปรุงกิจกรรมให้มีความเหมาะสมต่อไป

กรณีศึกษาที่ 3 นายสุรเดช (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ตำแหน่งนักจิตวิทยา 5 อายุ 29 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านจิตวิทยา ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ประสบการณ์การทำงาน

ปฏิบัติหน้าที่ที่เรือนจำกลางนครปฐมมาเป็นระยะเวลา 4 ปี โดยก่อนหน้านี้ปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ แก่ผู้ต้องขังเป็นเวลา 2 ปี จากนั้นจึงเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 2 ปี เนื่องจากโปรแกรมฯ เริ่มดำเนินการมาเป็นเวลา 2 ปี ซึ่งมีหน้าที่ในการสร้างความเข้าใจในชีวิตของผู้ต้องขังเพื่อให้ผู้ต้องขังรู้จักคุณค่าของตนเองและผู้อื่น โดยจะมีการฉายวิดีโอทัศน์เหยื่อถูกข่มขืนและจะมีการสมมติบทบาทในการตกเป็นเหยื่อทางเพศ จากนั้นจะให้ผู้ต้องขังร่วมวิเคราะห์ถึงสาเหตุและการแก้ไขปัญหา

ตลอดจนแสดงความรู้สึกต่อการถูกกระทำและหากเป็นญาติพี่น้องของตนจะรู้สึกอย่างไร นอกจากนี้ยังให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและการควบคุมอารมณ์ทางเพศของตนด้วยการหาทางออกในทางที่ถูกต้อง

ทัศนคติต่อโปรแกรม

โปรแกรمدังกล่าวมีประโยชน์ต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังมาก ซึ่งกิจกรรมที่จัดให้นั้นมีส่วนกระตุ้นจิตสำนึกให้ผู้ต้องขัง โดยจะมีการสอดแทรกข้อคิดในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การสมมติบทบาทในการตกเป็นเหยื่อ ตลอดจนการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและการควบคุมอารมณ์ทางเพศ ช่วยให้ผู้ต้องขังมีความเข้าใจและรู้ถึงคุณค่าแห่งชีวิตของตนเองและผู้อื่นมากขึ้น นอกจากนี้การมีโปรแกรมฯ ถือเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ไม่ทำให้ผู้ต้องขังอยู่ว่าง อันเป็นสาเหตุของการฟุ้งซ่านและเก็บกดของผู้ต้องขัง

ผลของโปรแกรมเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เข้าโปรแกรม

หลังจากเข้าโปรแกรม ผู้ต้องขังส่วนมากเปลี่ยนทัศนคติของตนเองทั้งด้านความเป็นระเบียบของตนเองและการอยู่ร่วมกันในสังคม ตลอดจนมีสภาพจิตใจที่อ่อนโยนขึ้น รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา และมีความสำนึกผิดต่อการกระทำผิดของตน นอกจากนี้โปรแกรมฯ ยังช่วยให้ผู้ต้องขังรู้สึกผ่อนคลายและมีสภาพจิตใจที่เข้มแข็งขึ้น รู้จักการควบคุมอารมณ์ทางเพศของตน รวมถึงมีวิธีการหาทางออกในทางที่ถูกต้องและไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ซึ่งกิจกรรมการให้เหยื่อเข้ามาพูดให้ผู้ต้องขังฟังมีส่วนช่วยปรับเปลี่ยนความคิดต่อเพศหญิงในทางที่ดีขึ้น ผู้ต้องขังบางรายมีลูกสาวก็ทำให้คิดถึงภัยทางเพศที่อาจเกิดกับลูกสาวของตนได้ และมีการวางแผนอนาคตของตนเองหลังออกจากเรือนจำเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้ลูกและเป็นที่ยอมรับของครอบครัวต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ควรจัดหาเจ้าหน้าที่ในการจัดโปรแกรมการให้ฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศเพิ่มมากกว่านี้ โดยเฉพาะนักสังคมสงเคราะห์และนักจิตวิทยาเพื่อให้การดูแลผู้ต้องขังอย่างทั่วถึง และควรมีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านการให้คำปรึกษาทางด้านจิตวิทยา และสังคมสงเคราะห์ รวมถึงให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางเพศ

กรณีศึกษาที่ 4 นายกรุณพล (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ตำแหน่งอนุศาสนาจารย์ 5 อายุ 32 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ประสบการณ์การทำงาน

ปฏิบัติหน้าที่ที่เรือนจำกลางนครปฐมมาเป็นระยะเวลา 6 ปี โดยก่อนหน้านี้ปฏิบัติหน้าที่อบรมธรรมะจิตภาวนาและสอนหนังสือให้ผู้ต้องขังเป็นเวลา 4 ปี จากนั้นจึงเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 2 ปี เนื่องจากโปรแกรมฯ เริ่มดำเนินการมาเป็นเวลา 2 ปี ซึ่งมีหน้าที่ในการให้ความรู้ในการใช้ชีวิตในสังคม ปฏิบัติตัวอยู่ในครรลองคลองธรรม ใช้สติก่อนกระทำการสิ่งใด ๆ นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้นให้ ผู้ต้องขัง รู้จักการวางแผนเป้าหมายของชีวิตโดยมีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ เช่น เพื่อบิดามารดา และครอบครัว เป็นต้น รวมถึงยังมีการแนะแนวอาชีพตลอดจนการจัดกิจกรรมสันทนาการ เช่น พบญาติใกล้ชิด เพื่อสร้างความอบอุ่นให้ครอบครัวและเป็นการปรับพฤติกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย

ทัศนคติโปรแกรม

โปรแกรมหelpช่วยขัดเกลาคิดใจผู้ต้องขังให้อ่อนโยนและมีความสงสารเพื่อนมนุษย์ด้วยกันโดยการอบรมธรรมะ ซึ่งจากการเข้าโปรแกรมฯ ทำให้ผู้ต้องขังรู้สึกสำนึกและเกรงกลัวต่อบาปที่อาจย้อนกลับมาสู่คนในครอบครัวของตนเอง นอกจากนี้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผู้ต้องขังบางส่วนมีความรู้สึกเฉย ๆ กับประโยชน์ที่จะได้รับจากโปรแกรมฯ

ผลของโปรแกรมเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เข้าโปรแกรม

หลังจากเข้าโปรแกรมฯ ผู้ต้องขังมีทัศนคติดีขึ้นต่อเหยื่อ มีความรู้สึกเห็นใจยิ่งขึ้น รวมถึงยอมรับความผิดที่ตนเองกระทำ จากเดิมที่จะหาเหตุผลมาอ้างในการกระทำผิดของตน นอกจากนี้ผู้ต้องขังมีความสำนึกในเรื่องของบุญบาปมากขึ้น เนื่องจากการให้ความรู้เกี่ยวกับธรรมะและนั่งสมาธิช่วยให้ผู้ต้องขังเข้าใจชีวิตที่ไม่ควรทำร้ายหรือเบียดเบียนชีวิตคนอื่น ตลอดจนมีจิตใจที่อ่อนโยนขึ้น มีความเห็นใจในเพื่อนและยอมรับว่าสมควรที่จะได้รับโทษเช่นนี้แล้ว รวมถึงผู้ต้องขังมีความสามัคคี ให้กำลังใจและตักเตือนซึ่งกันและกันเมื่อกระทำการฝ่าฝืนกฎของเรือนจำ นอกจากนี้ยังให้ความร่วมมือและตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี ทำให้ช่องว่างระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังไม่มี ซึ่งทำให้ผู้ต้องขังกล้าที่จะเข้าพูดคุยและขอคำปรึกษาได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ผู้กระทำผิดทางเพศควรเข้าโปรแกรมหelpดังกล่าวเนื่องจากเห็นว่ามีประโยชน์มาก ซึ่งเจ้าหน้าที่ควรได้รับการอบรมในด้านการให้คำปรึกษาทางด้านจิตวิทยา และสังคมสงเคราะห์ รวมถึงให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศ

ญาติผู้ต้องขัง จำนวน 1 คน

ข้อมูลทั่วไป

นางสมจิตร (นามสมมติ) อายุ 65 ปี ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครปฐม สถานภาพฝ่าย
ประกอบอาชีพค้าขายผลไม้ มีลูกจำนวน 5 คน

ความสัมพันธ์กับผู้ต้องขัง

นางสมจิตร เป็นมารดาของนายอ็อฟ (นามสมมติ) ซึ่งถูกจับกุมในคดีรุมโทรมเมื่ออายุ
18 ปีและถูกจำคุกที่เรือนจำกลางนครปฐม โดยมีกำหนดโทษ 4 ปี ปัจจุบันพ้นโทษแล้วและกลับมา
อยู่บ้านกับมารดาประมาณ 1 ปี นายอ็อฟเป็นลูกชายคนเล็ก โดยมีพี่สาว 3 คนและพี่ชาย 2 คน
ระหว่างที่นายอ็อฟถูกจำคุก นางสมจิตรมาเยี่ยมนายอ็อฟเกือบทุกวัน เนื่องจากสถานที่ขายผลไม้
และบ้านพักอยู่ไม่ไกลจากเรือนจำมากนัก ซึ่งนางสมจิตรจะมีความเป็นห่วงนายอ็อฟมากเนื่องจาก
มีพฤติกรรมเกเร ไม่สนใจเรียนและมั่วสุมกับเพื่อน ถ้าวันใดไม่ว่างจะให้พี่สาวนายอ็อฟมาเยี่ยม
แทน ซึ่งก่อนหน้านี้จะถูกจำคุกนายอ็อฟมีพฤติกรรมเกเร เมาสุราอาละวาด และมักจะทะเลาะกับ
พี่ ๆ อยู่บ่อย ๆ รวมถึงมีนิสัยชอบเที่ยวเตร่กับเพื่อนฝูง ไม่สนใจเรียนหนังสือและไม่เคยช่วยทำงาน
ทำให้นางสมจิตรบ่นว่าอยู่เสมอ

เหตุผลในการสัมภาษณ์ญาติผู้ต้องขังที่พ้นโทษแล้ว

ผู้ศึกษาต้องการทราบถึงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ต้องขังทั้งก่อนและหลังเข้า
โปรแกรมฯ ดังนั้นการสอบถามข้อมูลจากญาติที่ใกล้ชิดจะสามารถเห็นถึงความเปลี่ยนแปลง
ในทางที่ดีขึ้นหรือแย่ลงได้ชัดเจน เนื่องจากการใช้ชีวิตร่วมกับครอบครัวจะเป็นการแสดงพฤติกรรม
ที่เป็นตัวเองมากที่สุด ซึ่งจะไม่มีการเสแสร้งเพื่อให้ได้รับประโยชน์ใด ๆ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงทำการ
สอบถามเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโปรแกรมฯ เพื่อสุ่มเลือกสัมภาษณ์ญาติผู้ต้องขังที่ผ่านการเข้า
โปรแกรมฯ โดยมีคุณสมบัติดังนี้คือ เป็นญาติที่ใกล้ชิดกับผู้ต้องขัง มีสถิติมาขอเยี่ยมบ่อย ซึ่ง
เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลแก่ผู้ศึกษาได้เลย เนื่องจากนางสมจิตรมาขอเยี่ยมเกือบทุกวันตลอด 6
ปีที่นายอ็อฟถูกจำคุก อีกทั้งนางสมจิตรเป็นที่รู้จักของเจ้าหน้าที่เนื่องจากขายผลไม้ไม่ไกลจาก
เรือนจำ และบ้านพัก นางสมจิตรก็ไม่ไกลมากสามารถเดินทางไปสัมภาษณ์ได้อย่างสะดวก
เจ้าหน้าที่จึงแนะนำให้เดินทางไปสัมภาษณ์นางสมจิตร

ลักษณะโดยรวมจากการสังเกตระหว่างการสัมภาษณ์

เมื่อผู้ศึกษาเดินทางไปถึงพบนางสมจิตร นายอ็อฟและพี่สาว 1 คน ส่วนคนอื่น ๆ ไป
ทำงาน จากการสังเกตนางสมจิตรเป็นคนอหิยาศัยดี พูดไม่เก่งและมีท่าทางขี้อาย ๆ พูดคุย

ตรงไปตรงมา ซึ่งผู้ศึกษาได้ชี้แจงเหตุผลในการสัมภาษณ์นางสมจิตรและนางสมจิตรมีความยินดีตลอดจนให้ความร่วมมืออย่างดี โดยให้ลูกสาวและนายอ็อฟขายผลไม้แทนและได้เชิญผู้ศึกษาเข้าไปพูดคุยในบ้าน ซึ่งเมื่อพูดคุยถึงนายอ็อฟถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น นางสมจิตรถึงกับร้องไห้และรู้สึกขอบคุณทางเรือนจำที่ช่วยอบรมนิสัยลูกชายของตนให้ดีขึ้นได้

ทัศนคติต่อโปรแกรม

นางสมจิตรไม่มีความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมฯ ดังกล่าวมาก่อนเลย แต่ระหว่างที่ไปเยี่ยม นายอ็อฟที่เรือนจำ นายอ็อฟได้พูดคุยให้ฟังว่าเข้าโปรแกรมฯ ซึ่งนางสมจิตรมีความเห็นว่า โปรแกรมฯ ก็คือกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้ผู้ต้องขังไม่อยู่ว่างจะได้ไม่ฟุ้งซ่าน และไม่คิดว่าจะมีประโยชน์ ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยของลูกได้ เพราะตนเองยังไม่สามารถสั่งสอนให้ดีได้เลย นอกจากนี้ยัง รู้สึกว่าโปรแกรมฯ น่าจะเป็นเรื่องเพ้อฝันในทฤษฎีมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามก็มีความคาดหวังอยู่ บ้าง

ผลของโปรแกรมเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เข้าโปรแกรม

หลังจากนายอ็อฟพ้นโทษแล้วมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปมากอย่างเห็นได้ชัด เช่น มีความรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัว ลูกมีจิตใจที่อ่อนโยนขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้นายอ็อฟเริ่มมาปรึกษาถึงการดำเนินชีวิตของตนเองมากขึ้น ซึ่งเมื่อก่อนนายอ็อฟจะเป็นคนเก็บตัว ไม่เชื่อฟังและไม่เคยคิดถึงความรู้สึกของนางสมจิตรเลย โดยนายอ็อฟขอศึกษาต่อการศึกษาออกโรงเรียนให้จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก และนายอ็อฟจะหางานทำเพื่อช่วยหาเลี้ยงครอบครัวอีกแรงหนึ่งเพราะเห็นว่ามารดาของตนอายุมากแล้วจึงอยากให้หยุดพัก และสัญญาว่าจะไม่ทำให้นางสมจิตรเสียใจอีก ซึ่งทำให้นางสมจิตรมีความรู้สึกว่าการเข้าโปรแกรมฯ มีประโยชน์เป็นอย่างมาก เนื่องจากเห็นได้ชัดว่าการที่ลูกชายของตนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นเช่นนี้ส่วนหนึ่งน่าจะเป็นเพราะได้รับการแก้ไขฟื้นฟูจากโปรแกรมฯ ซึ่งนางสมจิตรรู้สึกขอบคุณทางเรือนจำที่ทำให้ตนได้ลูกชายกลับคืนมาและทำให้ครอบครัวมีความสุขและอบอุ่นมากขึ้นอีกครั้ง

ข้อเสนอแนะ

นางสมจิตรมีความเห็นว่า ผู้ต้องขังคดีความผิดทางเพศควรเข้าโปรแกรมฯ นี้ ทุกคน เนื่องจากเห็นความเปลี่ยนแปลงจากลูกของตนว่ามีพฤติกรรมดีขึ้นหลังเข้าโปรแกรมฯ นอกจากนี้ยังเห็นว่าควรมีการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดไป ถึงแม้ว่าจะพ้นโทษหรือออกจากโปรแกรมฯ แล้ว เพราะบางครั้งตนและครอบครัวอาจให้คำปรึกษาได้ไม่ดีพอเพราะไม่มีความรู้ รวมถึงการจัดกิจกรรมพบญาติใกล้ชิดถือว่าเป็นสิ่งที่ดีมากในการเชื่อมหรือพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังกับครอบครัวและบุคคลภายนอก

สรุปผลการสัมภาษณ์จากผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ และญาติของผู้ต้องขังที่เข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ ดังนี้

ประเด็น	ผู้ต้องขัง	เจ้าหน้าที่	ญาติผู้ต้องขัง
ทัศนคติต่อโปรแกรมฯ	1. เป็นกิจกรรมที่ทางเรือนจำจัดให้สำหรับผู้ต้องขังที่กระทำผิดทางเพศ ดังนั้นจึงต้องเข้าร่วมไปตามกฎระเบียบของเรือนจำเท่านั้น 2. เป็นโปรแกรมฯที่ดีและอาจมีประโยชน์ต่อตนเองบ้างแต่ไม่ได้คาดหวังมากนัก	1. โปรแกรมดังกล่าวมีประโยชน์มากทั้งในด้านการควบคุมและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขัง 2. โปรแกรมจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อการเปลี่ยนทัศนคติของผู้ต้องขังและสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ต้องขังในทางที่ดีขึ้น 3. กิจกรรมที่จัดให้จะมีการสอดแทรกข้อคิดช่วยให้ผู้ต้องขังมีความเข้าใจและรู้ถึงคุณค่าแห่งชีวิตของตนเองและผู้อื่นมากขึ้น	1. โปรแกรมฯ ทำให้ผู้ต้องขังไม่อยู่ว่างจะได้ไม่ฟุ้งซ่าน 2. ไม่คิดว่าโปรแกรมฯ จะมีประโยชน์ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขังได้เพราะตนเองยังไม่สามารถสั่งสอนได้เลย 3. โปรแกรมฯ เป็นเรื่องเพื่อฝันในทฤษฎีแต่ก็มีความคาดหวังอยู่บ้าง

ประเด็น	ผู้ต้องขัง	เจ้าหน้าที่	ญาติผู้ต้องขัง
		4. การมีโปรแกรมฯ ทำให้ผู้ต้องขังไม่อยู่ว่าง ทำให้ฟุ้งซ่านและเก็บกด	
การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	1. ทำให้มองตนเองในทางบวกมากขึ้น เช่น ตนเองยังมีคุณค่ากับครอบครัว 2. กิจกรรมต่าง ๆ ช่วยให้สามารถควบคุมพฤติกรรมทางเพศให้อยู่ในกรอบของสังคมได้ 3. ทักษะการมองเพศหญิงเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น เช่น ผู้หญิงเป็นเพศที่ควรได้รับการปกป้อง ไม่ควรล่วงเกินหรือทำร้าย 4. ข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมทำให้คิดถึงอนาคตของตนเอง และมีการวางแผนหลังออกไปจากเรือนจำ 5. รู้สึกสำนึกและยอมรับต่อการกระทำผิดของตน 6. เกรงกลัวต่อบาป	1. มีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อเหยื่อมีความรู้สึกเห็นใจยิ่งขึ้น รวมถึงยอมรับความผิดที่ตนเองกระทำ 2. มีความสำนึกในเรื่องของบุญบาปมากขึ้น และมีสภาพจิตใจที่อ่อนโยนขึ้น รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา 3. มีความเป็นระเบียบต่อตนเองและการอยู่ร่วมกันในสังคม 4. มีจุดหมายในชีวิตและวางแผนอนาคตภายหลังพ้นโทษ 5. รู้จักการควบคุมอารมณ์ทางเพศของตน รวมถึงมีวิธีการหาทางออกในทางที่ถูกต้องและไม่สร้างความสะดวกผ่อนปรนให้กับผู้อื่น	1. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัว 2. มีจิตใจที่อ่อนโยนขึ้น 3. มีการวางแผนชีวิตในการศึกษาต่อและหางานทำ 4. มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัวมากขึ้น

ประเด็น	ผู้ต้องขัง	เจ้าหน้าที่	ญาติผู้ต้องขัง
ข้อเสนอแนะ	1. กิจกรรมการฝึกแถว แม้จะเป็นกิจกรรมที่หนักแต่ก็มีประโยชน์มาก ทำให้เกิดความอดทนและมีระเบียบวินัยและใจเย็นมากขึ้น 2. กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เหยื่อทางเพศเข้ามาพูดและสอนเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์มากช่วยให้เกิดความสำนึก 3. การจัดวิทยากรเข้ามาให้ความรู้และอบรมในเรื่องต่าง ๆ ทำให้รู้สึกดีต่อสังคมภายนอกและพร้อมที่จะออกไปอยู่ในสังคมอย่างปกติ 4. เจ้าหน้าที่ที่จัดโปรแกรมฯ มีความเหมาะสมมากเพราะมีความเข้าใจสภาพจิตใจของผู้ต้องขัง สามารถให้คำปรึกษาที่ดี และมีส่วนกระตุ้นให้จุดมุ่งหมายในชีวิต	1. ควรมีกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้นในรุ่นต่อ ๆ ไป 2. กิจกรรมการนำเหยื่อมาระบายความรู้สึก ซึ่งมีผลต่อสภาพจิตใจและความรู้สึกของผู้ต้องขังมาก 3. ควรมีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านการให้คำปรึกษาทางด้านจิตวิทยา และสังคมสงเคราะห์ รวมถึงให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับผู้กระทำ ความผิดทางเพศ 4. ประเมินผลลัพธ์ที่ได้เพื่อปรับปรุงกิจกรรมให้มีความเหมาะสมต่อไป 5. ควรจัดหาเจ้าหน้าที่ในการจัดโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศเพิ่มมากกว่านี้โดยเฉพาะนักสังคมสงเคราะห์และนักจิตวิทยาเพื่อให้การดูแลผู้ต้องขังอย่างทั่วถึง	1. ผู้ต้องขังกระทำผิดทางเพศควรเข้าโปรแกรมฯ นี้ทุกคน 2. ควรมีการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดไป แม้ว่าจะพ้นโทษหรือออกจากโปรแกรมฯ แล้ว 3. กิจกรรมพบญาติใกล้ชิดถือว่าเป็นสิ่งที่ดีมากในการเชื่อมหรือพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังกับครอบครัวและบุคคลภายนอก

ประเด็น	ผู้ต้องขัง	เจ้าหน้าที่	ญาติผู้ต้องขัง
	5. สถานที่จัดโปรแกรมฯ ควรจัดให้เป็นที เพราะปัจจุบันจะเป็น ลักษณะไม่เป็นที่เป็นทาง	6. ผู้ต้องขังกระทำผิดทางเพศควรเข้าโปรแกรมฯ นี้ทุกคน	

ส่วนที่ 5 การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ทัศนะของผู้กระทำผิดทางเพศต่อการเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ : กรณีเรือนจำกลางนครปฐม” ผลการศึกษาสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขัง

ผู้ต้องขังร้อยละ 36 มีความผิดฐานพรากผู้เยาว์ และร้อยละ 40 มีการได้รับโทษน้อยกว่า 5 ปี โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 66 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 68 มีสถานภาพโสดและไม่มีบุตร รวมทั้งมีพี่น้องจำนวน 2 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่สอง สำหรับระดับการศึกษาของผู้ต้องขังส่วนใหญ่ร้อยละ 60 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 68 มีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 44 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทและ 5,000-10,000 บาท

ทัศนะของเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังต่อโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

1. ทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูมีความเห็นว่าการจัดขึ้นมีความเหมาะสมกับผู้ต้องขังทางเพศ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สอนให้ผู้ต้องขังมีความสำนึกต่อการกระทำผิดของตน นอกจากนี้ยังให้ความรู้ถึงการใช้ชีวิตในสังคมที่ถูกต้อง ตลอดจนการควบคุมความรู้สึกของตนเอง พร้อมทั้งสอดแทรกข้อคิดผ่านกิจกรรมเพื่อให้ผู้ต้องขังตระหนักและสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองได้ ซึ่งกิจกรรมที่จัดว่าเป็นกิจกรรมที่มีผลต่อสภาพจิตใจของผู้ต้องขังมากที่สุดคือ กิจกรรมสำนึกบาปโดยการเปิดโอกาสให้เหยื่อมาพูดถึงผลกระทบที่ได้รับภายหลังตกเป็นเหยื่อนั้น จากการพูดคุยเป็นการส่วนตัวและจากการเขียนบรรยายความรู้สึกของ

ผู้ต้องขัง ทำให้ทราบว่าผู้ต้องขังมีจิตสำนึกมากขึ้นจากการได้รับฟังเหยื่อและเป็นกิจกรรมที่ผู้ต้องขังให้ความสนใจมากที่สุด สำหรับกิจกรรมอื่น ๆ นั้น ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มองว่า กิจกรรมฝึกระเบียบวินัยหนักเกินไป ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ 4 สัปดาห์เป็นการฝึกแบบเข้มข้นและมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกความมีระเบียบวินัยในตนเองและเคารพกฎของสังคม นอกจากนี้ยังเป็นการหักดิบพฤติกรรมทางเพศโดยฝึกให้มีการหักห้ามความรู้สึกและฝึกความอดทน ซึ่งเมื่อผู้ต้องขังผ่านการฝึกกิจกรรมนี้แล้วสามารถเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและให้การยอมรับมากขึ้น อย่างไรก็ตามจากการประเมินผลโดยนักจิตวิทยาทำให้ทราบว่า โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศมีส่วนช่วยในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขัง อย่างน้อยวินัยในตนเองจะมีมากขึ้นจากเดิม โดยประเมินจากการเคารพกฎระเบียบของเรือนจำและการเข้าร่วมกิจกรรมที่ตรงต่อเวลา นอกจากนี้ยังมีความคิดถึงผู้อื่นมากขึ้นและมีความสำนึกต่อการกระทำผิดของตน

2. ทักษะของผู้ต้องขังต่อโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศสามารถช่วยแก้ไขฟื้นฟูการกระทำผิดทางเพศได้ ซึ่งทำให้เกิดความอดทนและมีระเบียบวินัยและใจเย็นมากขึ้น สำหรับกิจกรรมที่เห็นว่าเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อการสำนึกผิดมากที่สุดคือ การเปิดโอกาสให้เหยื่อทางเพศเข้ามาพูดและสอน ช่วยให้สำนึกถึงความผิดที่ได้กระทำลงไป ส่งผลให้สภาพจิตใจเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ มีความรู้สึกสงสารและเห็นใจเหยื่อมากขึ้น รู้สึกละอายใจต่อสิ่งที่กระทำผิดต่อเหยื่อ นอกจากนี้การจัดวิทยากรเข้ามาให้ความรู้และอบรมในเรื่องต่าง ๆ ทำให้รู้สึกดีต่อสังคมภายนอกและพร้อมที่จะออกไปอยู่ในสังคมอย่างปกติ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่จัดโปรแกรมฯ ยังให้ คำปรึกษาที่ดี ทำให้มีจุดหมายในชีวิต และจะไม่กลับไปกระทำผิดอีก

ทักษะของผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขังทั้งก่อนและหลังเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

1. ทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขังก่อนเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ผู้ต้องขังส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่น จึงมีความคิดคะนอง เกเร บางครั้งไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของเรือนจำ นอกจากนี้ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ยังคงมีความเห็นว่า โทษที่ตนเองได้รับไม่เหมาะสมกับการกระทำผิด โดยเห็นว่ากำหนดโทษมากเกินไป ซึ่งผู้ต้องขังมองว่าการกระทำผิดส่วนหนึ่งนั้นมาจากเหยื่อด้วย และการที่ผู้ต้องขังเข้าโปรแกรมฯ เป็นเพราะทำตามเจ้าหน้าที่จัดให้

เท่านั้นรวมถึงเพื่อเป็นการค้นเวลาก่อนพันโทฯ เพราะผู้ต้องขังไม่เชื่อว่าโปรแกรมจะสามารถบำบัดฟื้นฟูได้และเป็นการเสียเวลา นอกจากนี้ยังเกรงว่าเมื่อพันโทฯแล้วสังคมและครอบครัวจะไม่ให้การยอมรับจึงยังไม่มีจุดหมายในชีวิต

2. ทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขังหลังเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศมีส่วนช่วยให้ผู้ต้องขังมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ ทำให้ผู้ต้องขังรู้จักการยอมรับและมีความเข้าใจในตัวเองมากขึ้น ซึ่งผู้ต้องขังยอมรับว่าโทษที่ตนเองได้รับมีความเหมาะสมแล้วและยังเห็นว่าน้อยไปด้วยซ้ำหากเทียบกับผลกระทบที่เหยื่อได้รับ นอกจากนี้ยังมีทัศนคติที่ดีต่อผู้หญิงมากขึ้น โดยมีความรู้สึกว่าการเหยื่อเป็นบุคคลในครอบครัวของตนจะมีความรู้สึกอย่างไร ซึ่งมีการอบรมธรรมะทำให้ผู้ต้องขังสำนึกในเรื่องบาปบุญคุณโทษและมีสภาพจิตใจที่อ่อนโยนมากขึ้น ทำให้เห็นคุณค่าชีวิตของตนเองและผู้อื่น ตลอดจนสามารถวิเคราะห์และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของตนเอง โดยเป็นการสมมติเหตุการณ์และให้ผู้ต้องขังแสดงความเห็นและวิธีการแก้ปัญหา นอกจากนี้ผู้ต้องขังมีความเป็นระเบียบมากขึ้น เคารพกฎระเบียบของเรือนจำและตรงต่อเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม

3. ทักษะของผู้ต้องขังต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองก่อนเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ตนเองสร้างภาระให้ครอบครัวทำให้ครอบครัวอับอาย และสังคมคงมองว่าตนเองเป็นคนซึ่ก ซึ่งในการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ไม่ได้คาดหวังอะไร เพียงแต่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางเรือนจำที่ให้เข้าร่วมโปรแกรมฯ เท่านั้นแต่มีผู้ต้องขังบางส่วนที่คาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากโปรแกรมฯ ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนได้บ้าง

4. ทักษะของผู้ต้องขังต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองหลังเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ภายหลังเข้าร่วมโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ ผู้ต้องขังมีความเห็นว่า มีความรู้สึกถึงคุณค่าในตัวเอง ยอมรับผลแห่งการกระทำของตน และพร้อมที่จะขอโทษต่อสิ่งที่ทำลงไปกับเหยื่อ นอกจากนี้ยังรู้สึกตระหนักถึงความผิดชอบชั่วดีต่อการกระทำของตนมากขึ้น คิดถึงจิตใจของผู้อื่นมากขึ้นและมีความเห็นใจในเพศหญิงว่า ถึงแม้ผู้หญิงสมัยนี้จะไม่ค่อยหวงตัวแต่ก็ไม่ควรไปขึ้นใจหญิงอื่นที่มีไภรรยาของตน เพราะผลจากการกระทำของตน ทำให้ผู้หญิงคนนั้นเสมือนตายทั้งเป็น และถ้าเป็นบุคคลในครอบครัวก็คงรู้สึกโกรธแค้นเช่นกันซึ่งโทษที่ตนเองได้รับ

นั้นยังน้อยไปกว่าผลกระทบที่ผู้หญิงได้รับ ส่วนความผิดพลาดในอดีตจะนำมาเป็นบทเรียนให้กับชีวิตและจะพยายามประพฤติตนให้เป็นที่ยกย่องของครอบครัวต่อไป

ทัศนะของญาติผู้ต้องขังต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขังที่เข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ

ก่อนพ้นโทษทราบว่าผู้ต้องขังได้เข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศและเมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษแล้ว มีความรู้สึกที่ผู้ต้องขังมีทัศนคติที่เปลี่ยนไปมากอย่างเห็นได้ชัด เช่น มีความรับผิดชอบตนเอง และครอบครัว ลูกมีจิตใจที่อ่อนโยนขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ต้องขังยังมีการวางแผนชีวิต คือ ศึกษาต่อและช่วยทำงาน ซึ่งเห็นได้ชัดว่ามีพฤติกรรมที่ดีขึ้น จากเดิมที่เป็นคนเก็บตัว ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ และติดเพื่อน ตอนนี้อยู่ต้องขังพูดคุยและปรึกษาเรื่องราวต่าง ๆ กับครอบครัวมากขึ้นและมีสภาพจิตใจที่ร่าเริงมากขึ้น โดยไม่กลับไปมั่วสุมกับเพื่อน ทำให้ครอบครัวอบอุ่นขึ้น และคิดว่าเพราะผู้ต้องขังเข้าร่วมโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศนี้จึงทำให้ผู้ต้องขังมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น